

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 5 maja 2016 r.

Adam Bodnar

IX.517.1323.2015.EB

Pan

Zbigniew Ziobro

Minister Sprawiedliwości

Prokurator Generalny

Uprzejmie dziękuję za pismo z dnia 17 marca 2016 r. (l.dz. DWOIP-I-072-3/16), w którym Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Pan Patryk Jaki odniósł się do mojego wniosku w sprawie powołania międzyresortowego zespołu roboczego w celu wypracowania modelu funkcjonowania w Polsce opieki medycznej dla osób pozbawionych wolności.

Kierując moje wystąpienie miałem na celu nawiązanie dialogu na rzecz poprawy funkcjonowania opieki medycznej dla osób pozbawionych wolności. Zakres moich kompetencji jako Rzecznika Praw Obywatelskich wynika bowiem nie tylko z ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. Nr 1648 ze zm.), ale także z ratyfikowanego przez Polskę Protokołu Fakultatywnego do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (zwanego dalej OPCAT, Dz. U. z 2007 r. Nr 30, poz.192). Na podstawie bowiem tego ostatniego, począwszy od dnia 18 stycznia 2008 r. Rzecznik Praw Obywatelskich wykonuje zadania Krajowego Mechanizmu Prewencji, który ma uprawnienia co najmniej do przedstawiania rekomendacji właściwym władzom, w celu poprawy traktowania oraz warunków osób pozbawionych wolności i zapobiegania torturom oraz innemu okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu (art. 19 OPCAT).

Postulat utworzenia międzyresortowego zespołu roboczego, z udziałem ekspertów zewnętrznych, został sformułowany przez uczestników seminarium dotyczącego opieki medycznej sprawowanej wobec osób pozbawionych wolności przez więzienną służbę zdrowia, zorganizowanego w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich w listopadzie 2015 r. W seminarium tym brali udział również przedstawiciele Centralnego Zarządu Służby Więziennej. Poparłem tę

inicjatywę z pełnym przekonaniem uznając, że wobec zdiagnozowanych trudności obowiązkiem wszystkich odpowiedzialnych za zapewnienie osobom przebywającym w zakładach karnych i aresztach śledczych opieki medycznej organów jest poszukiwanie rozwiązań istniejących problemów.

Z odpowiedzi Sekretarza Stanu wynika, iż Ministerstwo Sprawiedliwości nie widzi podstaw do powołania zespołu roboczego, bowiem na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916) utworzono Radę do spraw Zdrowia Publicznego, która pełni funkcję opiniodawczo – doradcą dla ministra właściwego do spraw zdrowia. Przypomnę jednak, że zgodnie z w/w aktem prawnym do zadań Rady należy: 1) opiniowanie projektu Narodowego Programu Zdrowia i ewaluacja wdrażania tego programu; 2) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia propozycji nowych zadań służących realizacji celów operacyjnych Narodowego Programu Zdrowia; 3) wykonywanie innych zadań opiniodawczo – doradczych w zakresie zdrowia publicznego powierzonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Wydaje się zatem, że temat funkcjonowania więziennej służby zdrowia mógłby ewentualnie stanowić jedynie niewielki fragment działalności Rady. Zdecydowanie bardziej celowe byłoby powołanie zespołu roboczego, składającego się ze specjalistów, którzy skupiliby się wyłącznie na aspekcie więziennej opieki zdrowotnej.

Chciałbym zaznaczyć, że Minister Zdrowia, do którego zwróciłem się w tej sprawie, pozytywnie odniósł się do zaproponowanej przeze mnie inicjatywy utworzenia zespołu roboczego. Pomimo powołania w ostatnim czasie nowego ciała opiniodawczego działającego przy Ministrze Zdrowia, w postaci Rady do spraw Zdrowia Publicznego, uznał powołanie zespołu roboczego w proponowanej przeze mnie formie za celowe. Przemawia to za tym, że działalność powołanej do życia Rady nie uznał za wystarczający dla zrealizowania celów, jakie zostały przewidziane dla zespołu roboczego.

W pełni zgadzam się z poglądem wyrażonym w piśmie Pana Sekretarza Stanu, że zasadniczą sprawą jest, aby środki przeznaczone na więzienną służbę zdrowia były wydawane optymalnie oraz gwarantowały opiekę zdrowotną osadzonym na odpowiednim poziomie. To właśnie mając na względzie, działając na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o ponowne rozważenie przedstawionej przeze mnie propozycji powołania międzyresortowego zespołu roboczego w celu wypracowania modelu funkcjonowania w Polsce opieki medycznej dla osób pozbawionych wolności.

Będę zobowiązany za refleksję nad przedstawioną kwestią.

Podpis na oryginale